

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedientja v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - šte. 74.

Štev. 11.

V Ljubljani, v soboto 15. januarija 1898.

Letnik XXVI

Morituri vos salutant.

Od Slov. Goric na Štajerskem.

»Duobus certantibus, tertius gaudet«. Ta latinska prislovica se bi povedala po domače: Tiste, kateri se v domači hiši prepirajo, gonijo tuji iz hiše. Ali se to uresničuje na Slovenskem ali ne, naj se povzame iz teh-le vrstic.

V središču slovenske zemlje se hudo prepirajo, ob meji na Štajerskem se hudo jočejo. Slovenske Gorice so nekam zgubile svojo moč. Tako rodovitnih let, kakor nekdanj, že dolgo ni več. Dohodki so mali, izdaje so velike, slovenski gospodarji visijo ob niti. Koliko jih je, katere hudo stiska beda. Kako vzdihujejo. Trkajo na slovenska vrata, pa ne čujejo jih, se prepirajo. Tako glasno se prepirajo, da niti opetovano trkanje se ne sliši v hišo.

Kje dobiti pomoči? Lastni bratje — mogoče imajo vendar še bratovsko srce — jih ne slišijo. Toda nikar še ne obupati. Glej, saj še dojde pomoč, in to še od strani, katere nas je bilo vedno nekam strah. Sosedje Nemci nam brišejo solze. Dajo nam kruha, pa vzamejo nam prostost. Nismo več gospodarji, postali smo sluge. Ravnati se moramo po Nemcih. Nemci so gospodarji — Slovenci so njihovi sluge, vsaj pri Sv. Ilju v Slovenskih Goricah.

Pred desetimi leti, kje je bil kak občinski predstojnik Nemec? Ga ni bilo. Pa kaj se zgodi! Nemci si osvojijo najprvo Št. Ilj. Potem dobijo zmago za zmago v sosednjih občinah. Zdaj so že vse občine v nemških rokah, razven jedne. Razmerje 4 : 1 pač ne obeta dosti, da bi se ohranila šola, da bi se ohranila cerkev Slovincem. Nemci že segajo po šoli, po cerkvi. Slovenci se borijo, si branijo svetišči, pa njihovi klici se izgubljajo v

bratovskem prepiru v središču. Morituri vos salutant. Ne bo več dolgo in meja slovenske zemlje bo pomaknjena do Drave. Nemci so že izračunili, da bo že tako v desetih letih. Tistim, kateri se jim ustavljajo, se posmehujejo, češ: »Sirote, pih-nemo in ne bo vas več. Če nočete lakote umreti, udajte se nam.« Morituri vos salutant.

V Mariboru se stavi »Narodni dom«. Ako mu bodo dali kak napis, primeren bi bil sedanjim razmeram višje Maribora: »Narodni dom ob meji.« Višje nad Mariborom kmalu več ne bo imel narod svojih domov. Treba je, da se postavi spominek, ki bo spričeval, do kod so se porušili domovi naroda. Višje ne bo več slovenskih domov, tukaj bo stal spominek na prošle dni, ko so še bili višje tudi slovenski domovi.

Bratje se prepirajo v hiši in tuji gonijo domače iz hiše. Kdaj bo konec prepira? Takrat pač gotovo, ko slovenskega naroda več ne bo.

Morituri vos salutant!

O napovedi za osebno dohodnino.

Z drž. zak. z dne 25. okt. 1896 drž. zak. št. 220 plačevati je pričeni z dne 1. januarija t. l. nov osebni dohodninski davek v dveh obrokih, dne 1. junija in 1. decem. vsakega leta.

C. kr. okr. glavarstva, oziroma davkarije razpošiljajo te dni obrazce, po katerih je v teku 3 tednov do 31. januarija 1898 napovedovati dohodke za določitev osebne dohodnine. V časopisih je bilo čitati te dni (Vaterland z dne 9. t. m.), da je predsednik dunajske kupčijske in obrtnijske zbornice Mauthner potožil c. kr. fin. ministru, da bode mnogim davkoplačevalcem nemogoče podati svoje izpovedi do 31. januarija, ker se bodo do takrat komaj sklenili trgovski računi, na podlagi katerih bode še le mogoče sestaviti dohodke

l. 1897, za mnoga podjetja bilo bi to naravnost nemogoče. Gosp. finančni minister je obljubil rok napovedbe podaljšati do 15. marca za tiste davkoplačevalce, ki bi pisмено prosili za podaljšanje in svoje prošnje količkej vtelnjili, da bi pa le tisti davkoplačevalci obdržali volilno pravico za davčne komisije, ki bi podali najdalje do 15. febr. svoje napovedi, ker bode odmerjenje davka toliko časa potrebovalo.

Napovedati svoje dohodke dolžan je vsak, če presegajo 1000 gld. § 204. Kedor ima več kakor 600 gld., manj pa kakor 1000 gld. letnih dohodkov, dolžan je le tedaj napovedati, ako finančna oblast ali načelnik davčne komisije izrecno zahteva. Napovedati pa sme vsak; kedor ne napove svojih dohodkov, izgubi volilno pravico do davčne komisije.

Napovedo se dohodki pisмено ali dajo ustno na zapisnik, kateri je koleka prost. Finančna oblastva navadno opozarjajo davkoplačevalce na napovedi s tem, da jim vročajo vzorce, a tudi tisti, ki bi slučajno opomina ne dobil, pa ima dohodkov nad 1000 gld., napovedi ni oproščen in naj si vzorce sam poišče brezplačno pri c. k. davkarjih.

Zakon ne sega nazaj, zato se nihče kaznovati ne sme, ko bi bil prejšnja leta kak dohodek zamolčal. Kedor pa zdaj kaj zamolči, doplačati mora prikrajšani davek in se radi prikrija kaznuje z dvojnimi do šestkratnim zneskom prikrajšanega davka, ko se izve njegovo zamolčanje.

Spremembe, ki se med davčnim letom zgode, vpoštevati je z bodočim letom; c. kr. uslužbenci, ki so dozdaj z letnimi dohodki 630 gld. dohodninskega davka prosti bili, prosti so osebne dohodnine tudi v bodoče; sicer pa zapade pod ta

LISTEK.

Rahla dotika.

— — — — s prstom kazati na deželne poslance narodne stranke, kateri so — — — — prisiljeni bili, da so — — — — stopili v rahlo dotiko z nemškimi poslanci.
»Slov. Narod« št. 9. I. 1898.

Teden, ki ravnokar mineva, prinesel nam je torej razodetje.

V začetku bil je liberalizem. In liberalizem bil je nemšk in bil je tudi slovensk. In ta sta se zvezala in sta prebivala med nami. In ta zveza imenovala se je ... rahla dotika.

Tako se torej imenuje ta stvar sedaj. Ime že imamo, in kako nežno ime! Rahla dotika! Kako blaga čutila morajo napajati dotikajoči se stranki! Nehoté vseli se človeku v dušo podoba miru.

V duhu zremo, kako v copatah okoli hodijo poslanci, dotikajočih se strank, da ne bi vzbudili spečega — slovenskega naroda. Saj, čim dalje spi, tem boljše zanj, tem boljše pa tudi za dotične poslance.

Nikari torej siloma trgati te rahle dotike, da se ne vzbudi slovenski narod, in da se morda — ne dotakne s trdo pestjo tudi on svojih sinov, na-

hajajočih se v rahli dotiki z nemškimi liberalci. Ti so na Dunaju z obstrukcijo pokazali, da jim ni za svobodo. »Narod« imenuje v 9. letošnji številki svojo stranko, primerjajoč z našo, »svobodoumnejšo slovensko stranko«. Ako je napredna stranka svobodoumnejša od nas, potem sledi logično, da smo mi svobodoumnii. Narodno-napredna stranka zvezala se je torej s stranko, ki je svobodni sovražna, proti svobodoumni stranki.

Toda, bodi že kakorkoli, to dobro rodila je ta rahla dotika, da ima prvo besedo v deželi dolgo časa v stran potiskani deželan Schwegel.

Tako se nobenemu deželanu pri nas na Kranjskem ne godi krivica, razun če je slučajno klerikalec. To je tudi jedna zaslug rahle dotike.

Klerikalcem pa se godi prav, ako jih potisnejo malo ob zid. Tako sta vsaj dokazovala tista dva »meščana«, katera sta v »Narodu« tako strašno ropotala proti slogi na Kranjskem.

Ljubljanski »meščan« tako iskreno ljubi svojega mojstra Schweglja, da bi tiste, kateri ga hočejo oteti Schwegljevega objema, kar raztrgal. Hvaležni potomci naj mu svoje dni postavijo spominek, kjer bode sedel, učenček, pred svojim strogim šolmoštom Schwegljem, ter se boječe oziral vanj. Zadaj pa bode strah črne suknje, na katerega bode kazal Schwegel. Napis bode: »Bodi

priden, Janezek«, — »Sei brav, Hans«, rahli dotiki primerno torej v obeh deželnih jezikih.

Dočim torej ta ljubljanski »meščan« smatra stvar bolj osebno, povzdigne se njegov dolenski stanovski tovariš v višine kulturne zgodovine in iz teh pošilja doli na nas uboge klerikalce svoje strele. Ker so pa te višine, ki so drugim jasne, temu dolenskem meščanu povse meglene, ne zadene s svojimi strelami nas, marveč letijo strele nazaj nanj ter mu palijo nos, katerega vtika sicer v vsako stvar.

Jedna teh strel je trditev, da katoliška hirarhija ni rešila ne jednega Slovence potujčenja. Ni še dolgo, odkar je Mommsen, ki skoro toliko pozna zgodovino, kot dolenski »meščan« »Narodov«, trdil, da bi Avstrija bila že davno ponemčena, da se ji ni ohranilo katoličanstvo.

Mož je torej z zgodovino v malo prerahli dotiki. Svetovali bi mu, da bodi njegova dotika z zgodovino vsaj toliko rahla, kot je ona njegovega ljubljanskega tovariša s Schwegljem.

Ako bi mož tako poznal zgodovino, kakor je ne pozna, bil bi velik učenjak. Potem bi njegove članke predstavljali v tuje jezike in povsodi bi se govorilo in pisalo o njem. Tako pa se peča z njim samo naš listek, kjer se sicer, kakor mož trdi, popisujejo samo stare klepetulje.

davek vsak, katerega presegajo letni dohodki 600 gld.

Glede napovedi dohodkov duhovnikov postavlja zakon v § 202 lit 5 in cenitve vslužbenih dohodkov v § 206 lit 3 posebna določila, vsled katerih je napovedati le tiste zneske, kateri so bili od dež. politične oblasti pri določitvi kongruie priznani, in se je pri cenitvi službenih dohodkov držati jedino le na fasije. To je nekaki migljej, da naj bodo napovedi o dohodkih duhovnikov jednotne. Kedor bi se teh določil na tanko ne držal, vtegnil bi s svojo napovedijo sebi in svojim naslednikom (proti namenu zakona) škodovati. Prav bi tedaj bilo in potrebno, da bi se duhovniki o teh napovedih n. pr. pri dekanijskih zborovanjih posvetovali. Posamezne dekanije pa naj bi v kako zvezo stopile, da bi duhovniki cele škofije svoje napovedi na jednaki podlagi dajali.

Ker pa ni misliti, da bi se v tem času dala doseči kaka jedinstvo, naj veljajo pri napovedih za osebno dohodnino splošno ta le v drž. zakonu z dne 25. okt. 1896, drž. zakonik št. 220 vtemeljena navodila:

Imenovani zakon predpisuje, da se dohodki napovedujejo po obrazcu, ki ima 6 oddelkov (A, B, C, D, E, F iz zemljišč, poslopij, samostojnih podjetij in opravil, službenih in mezdnih prejemkov, glavnice, drugačnih dohodkov).

Za dohodke veljajo po § 159:

1. Prejemki v gotovini ali v blagu. 2. Najemnine lastne hiše, ali tudi župnišča. 3. Pridelki za lastno porabo. 4. Bira. 5. Dobički pri kupčijah in obrtih. 6. Redna darila in nagrade. 7. Dobički iz sreček.

Niso pa dohodkom prištevati izredni dohodki iz dedščin, zavarovalnin ali slučajnih daril. Dobičke iz prodanih premčenjskih reči prištevati je dohodkom le tedaj, če se podjetno ali spekulacijsko kupčuje in trguje.

Od dohodkov odšteti je tiste stroške, kateri so potrebni bili za dobitve, varnost in hranitev davka podvrženih dohodkov, kakor tudi obresti za poplačanje dolgov §§ 159 in 160. Tedaj:

1. Vsi stroški za obdelovanje zemljišč, napravo in ohranitev gospodarskih poslopij, zidov, plotov, potov, mostov, vodnjakov, ribnjakov, napeljevanje vode in osuševanja, za vzdrževanje in dopolnitev živega in mrtvega gospodarskega inventarja

2. Plača za gospodarstvo potrebnih poslov in težakov.

3. Zavarovalnina proti požaru, toči itd.

4. Zavarovalnina za slučaj smrti ali doživetja do 100 gld.

5. Prispevki za pokojnino, bolniške blagajne in proti nezgodam, če je zakonito ali pogodbeno zavezan vstopiti v kako zavarovalnico.

6. Vsi davki posredni in neposredni in doklade (razun osebnega), doklade patrona.

7. Obresti vseh dolgov (ne pa vračevanje glavnice) in vsi stalni stroški.

Med stroške pa ni šteti § 162 izdatke: 1. za zboljševanje premoženja, plačevanje dolgov. 2. Izgube, ki zadevajo stalno premoženje, obresti iz lastnih glavnice pri naloženju kakega podjetja. 3. Izdatki za lastna stanovišča in posle za lastno postrežbo. 4. Darila in podpore, če niso redne. N. pr. darila za god ali novo leto se smejo odšteti, ker so redna, ne pa za kake dobre namene, ker se le sem ter tje gode.

Kako naj se napovedi vrše, določujejo §§ 163 do 171.

A. Pri zemljiščih je napovedati vse dohodke, katere ima davkoplačevalec kot lastnino ali službeni vžitek, naj že ta zemljišča sam obdeluje ali jih v najemu ima. Pri zemljiščih, katere sam v oskrbi ima, se napove 1. pravi čisti iznesek po 3letni premeri, (za l. 1898 po dveletni premeri iz 1897 in 1896), tedaj od njiv, travnikov, gozdov, vinogradov, sadnih vrtov, kamnolomov itd., pa tudi iz z zemljiščem združenih pravic, lova, ribarstva, pil, mlinov, vožnje itd. Ne posamezno, marveč skupno je to napovedati.

2. Denarna vrednost vseh pridelkov, ki služijo v lastno porabo, njegovih domačih in poslov, ki so le v njegovo postrežbo, ne pa za gospodarstvo potrebni. To se povprečno skupno napove.

Pri zemljiščih, ki so v najemu, napovedati je najemnina v gotovini ali blagu, vendar so odtegniti vsi stroški pri oddaji v najem, popust najemnine, obrabljenje orodja itd.

Med stroške je šteti vse 1. kar je potrebno za vzdrževanje gospodarstva, tedaj ohranitev in naprava gospodarskega poslopja, za posle, za delavce, za pota, mostove, vodnjake, ograje, napeljava voda, osuševanja; 2. vzdrževanje živega in mrtvega inventarja; 3. zavarovanje proti toči in ognju vseh pridelkov; 4. kurjava, razsvetljava, ne pa lastnih prostorov; 5. semena, nasadi, gnojila v gospodarsko porabo; 6. plačila poslom in težakom in stroški za bolniške blagajne; 7. vsi davki, posredni in neposredni, in vse doklade.

B. Pri poslopiju je med dohodke šteti:

1. Vrednost stanovanj, ki služijo v lastno porabo, po kraju in po okoliščinah. Ker pa služijo ta stanovanja večinoma za uradne pisarne, arhive, cerkvene shrambe, učne sobe, knjižnice, kažejo le malo vrednost.

2. Vsakršna najemnina iz poslopij. Stanovanja za delavce in posle, kakor prazna, so dohodnina prosta, pač pa je dajati med izdatke vse stroške za vzdrževanje gospodarskih bivališč in poslopij.

Pod C so umeti kmetijske in obrtnijske najemščine, o katerih velja to, kar se je povedalo pod A.

Če se prištevajo pa tudi pisateljska delovanja, tedaj je šteti med stroške:

1. Vzdrževanje pisarne.

2. Plača, nagrada sotrudnikom, strežajem.

3. Kurjava, razsvetljava, oprava pisarne, potrebne vožnje, dopisi itd.

4. Zavarovanje pod 1. in 3. nešteti reči.

5. Primeren odstotek za vzdrževanje in napravo potrebnih reči.

Pod D so napovedati:

1. Vse stalne plače, osebne in službene doklade, stanarine, nagrade, ne pa tudi za službene stroške obrnjene, kakor potnine dekanov, katehetov.

Glede dohodkov duhovnikov sta merodajna §§ 202 lit. 5 in 206, vsled katerih so dohodki iz zemljišč, štolnine, ustanovljene svete maše, kongruie, napovedovati le po od deželne vlade priznani fasiji. Druge ustanovljene svete maše priznati so po § 202 lit. 5 po resničnih dohodkih.

O manualnih svetih mašah ni v celem zakonu nikjer govorjenja. Ni pa misliti, da bi jih zahtevati mogli v bodoče.

1. Ker § 202 lit. 5 naravnost govori le o ustanovljenih mašah, osebno v smislu § 3 zakona z dne 19. aprila 1885, drž. zak. št. 47, kakor tudi ta zakon o osebni dohodnini v § 159 lit. 6 naravnost pravi, da izvanredna darila, kakor so gotovo take maše, ki so poljubne, lahko ostajajo, če jih duhovnik ne dobiva, ali zbolji, ni prištevati med napovedovalne dohodke.

—o—

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. januarja.

Pogajanja z moravskimi poslanci.

Razni listi, pred vsem seveda nemško-nacionalni, so poročali pred nekaj dnevi, da je ministerski predsednik baron Gautsch že povabil zastopnike moravske delegacije obeh narodnostij in da se pogajanja, oziroma dogovori z vlado prično vsakako z današnjim dnevom ob 12. uri pri ministerskem predsedniku na Dunaju. Uradno se pa danes naznanja, da se ti dogovori nikakor preje ne prično, kakor še le koncem tega meseca. Ne ve se torej, kdo ima prav, vendar pa je vsekako verjetno, da vlada ne bode rada preje pričela razgovorov z zastopniki moravskih narodnostij, dokler ne bode popolno prepričana o uspehih, ki jih želi v tem oziru doseči na Češkem. Ako se pa tu izjalovi Gautschev poskus, kar je, kakor kažejo razmere, skoro najbolj gotovo, potem nadaljna pogajanja v moravskem deželnem zboru ne bodo imela posebnega pomena. Kakšen predlog bode stavil ministerski predsednik zastopnikom Morave, poročali smo včeraj in tudi povedali, da se hočejo Nemci z vso odločnostjo protiviti njegovemu nasvetu, ker se bojé za »nemški« značaj moravskih mest Znojmi in Iglava. Glede Čehov smo pa rekli, da dosedaj še niso pojasnili svojega stališča napram Gautschevemu nasvetu. Vendar pa ve poročati dunajska židinja, da jim bode zelo težko, pritrditi predlogu, ki bi z ozirom na statistično razmerje prebivalstva donesel Nemcem obilo prednostij. Nemci so pa res čudni ljudje. Zgoraj tr-

Domov.

Spisal Ivan Grádar.

Stopil sem na veliko umazano dvorišče, kjer so se navadno ustavljali vozovi iz Dovja. Nad hlevnimi vrati je stal hlapec in kričal s pijanim, hripavim glasom nad nekom, ki mu je samo časih zaspano odgovarjal iz hleva. Imel je visoke škornje, čez in čez pokrite z mokrim in strjenim blatom, dolgo suknjo iz sivega, debelega blaga, in ravno tako siva, debela in razpraskana je bila koža na njegovem obrazu.

»Ali je tu kakšen voz iz Dovja?»

»Ne, nobenega ni več.»

Vtaknil je roke v suknjo in stopal počasi z dvorišča, ne da bi se dalje zmenil zame.

»Čegav pa je ta tukaj?»

»Kaplanov. Ž njim se ne bote mogli peljati; ima svojo sestro seboj.»

Zapel sem si plašč, privihal ovratnik in napravil se peš na pot. Dovje je bilo kake štiri ure oddaljeno od mesta.

Z nizkega belega neba so padale ledeno-mrzle, deževne kaplje, pomešane z velikimi raztrganimi trudnimi snežinkami. Bilo je že precej pozno popoldne, sredi decembra. Nebo je postajalo umazano-sivo in nagibalo se je vedno nižje na zemljo — in snežinke so postale trdne in gosteje.

Z blatom pomešan razhoben in razvožen sneg je segal do gležnjev. Noga je zastajala vsak trenotek v mastni plasti in debele, rujave kaplje so škropile do pasu. Ob potu je stala tu pa tam nizka hiša med visokim drevjem z golimi črnimi vejami; suh pes z dolgimi, prozornimi ušesi je sedel na gnojnem kupu in cvilil od dolzega časa; iz hiše pa so se čuli kričeči kmečki glasovi.

Pred mano se je pomikal velik voz s platneno streho; spredaj je sedel isterski čič v rujavih hlačah do kolen in kratki rujavi jopi; naslanjal je glavo v dlani in dremal; znotraj je ležala med sodihi kisa neka ženska, ki je izpregovorila zdaj pa zdaj kakšno besedo z zategnjenim, jokačim glasom. Nasproti mi je prišel popotnik v raztrganih čevljih in ohlapni poletni obleki; njegov obraz je bil zabuhel in brezizrazen; male, vodene oči so pogledale za trenotek kvišku, ali takoj so se zopet obrnile k tlom, kakor bi tam brez prestanka nečesa iskale...

Stemnilo se je. Nebo in polje in cesta, vse se je spojilo v sivo mrzlo meglo; samo časih se je dvignilo iz nje nekaj velikega, črnega, — kakšno poslopje ali drevo, — ki pa se je polagoma potapljalo vanjo nazaj.

Premišljeval nisem o tem, kaj delam. Samó odpočiti se, odpočiti. Odpočiti se med prijaznimi, davnoznanimi obrazi, — v gorkem, tihem do-

mačem zraku, rožne svetlobe polnem in svetega božičnega duha...

Vse razmere, v katerih sem moral živeti zadnja leta, pristudile so se mi do dna. Ljudi, s katerimi sem občeval dan za dnem, spoznal sem do najmanjše gube. In zrak, ki sem ga dihal, tlak na znanih ulicah, visoka, ječam podobna poslopja in zaprašeni vrtili, vsi glasovi, ki so mi prihajali na uho, in obrazi mojih znancev s prisiljeno sladkim smehljajem in mežikajočimi očmi, — vse mi je bilo zoperno, vse, kakor da je dišalo po blatu in ilovici. In vzrok vsemu temu je bil v meni samem. Čutil sem se tujega in zdelo se mi je, kakor da me gleda vsakdo kot tujca, katerega ni treba ljubiti.

Nekega večera sem šel mimo razsvetljenega okna. Znotraj je igral nekdo na klavirju neko staro narodno pesem. In iz teh zvokov se je dvignilo v moji duši hipoma krasno, polpozabljeno življenje. Ravno te melanholične, kakor iz daljne daljave prihajajoče glasove sem poslušal nekdanje najlepše večeru svojega življenja. Dvoje velikih, boječih, sentimentalnih oči je gledalo na-mé z zaupanjem in ljubeznijo. Daleč zunaj na vasi pa so peli kmečki fantje melanholične ljubavne pesmi.

Ovladalo me je globoko domotežje in sanjal sem vso noč o tihi, idilični vasi, o beli gostilni

dijo, da se z vso odločnostjo protivijo nasvetu, ker bi jim utegnil mnogo škodovati, takoj za tem pa se drznejše govoriti o koristih, ki bi došle Nemcem iz tega predloga. Kje je vendar logika?

Tirolski glasovi o „zatiranem“ nemštvu.

Glasila katoliške ljudske stranke poročajo v zadnjem času o nekem shodu, na katerem se je mnogo govorilo o boju slovanstva proti nemški hegemoniji. Nekateri govorniki se niso povsem strinjali z zahtevami Slovanov, drugi so pa zopet pojasnili, da je njih postopanje popolno opravičeno. Koncem teh poročil pa so dostavili ti listi tudi svoja mnenja, iz mej katerih se nam zdi najumestnejše nastopno, v katerem se jasno kaže, kdo je zakrivil res boj proti nemštvu. Nemštvo, pravi eden teh listov, res ni zaslužio, da bi morali zanj zastaviti svojo čast. Škodovalo se mu je sicer bolj in huje, kakor se nam je zdelo mogoče. Moralično se je ponižalo, pregnalo na ulico, spravilo pred vsem svetom precej ob veljavo. Toda ne jezikovne naredbi, ne Čehi in Poljaki niso tega storili, ne, marveč Nemci sami, oni nemški kolovodje, ki sedaj kriče, tožijo in tulijo o poginu nemštva. In s temi naj bi se mi zvezali, s temi pantentovanimi hinavci, ki nimajo niti toliko pameti, da bi prikrili svoje prave črne nakane, svoj sramoten manever. Nikdar in nikoli! — Dobro de res Slovanu, ako v tako kritičnih dneh iz nemške dežele čuje take močate besede. To je res tirolska zvestoba.

Francoski listi o srbskih razmerah.

Glasilo francoskega ministerskega predsed. Meline, »République Française« navaja z ozirom na imenovanje Milana višjim poveljnikom srbske armade nekaj prav umestnih opazk, iz mej katerih navajamo nekatere misli. Kralj Aleksander je sedaj samo le še kralj po imenu, diktaturo ima vso v rokah le kralj Milan, ki se sedaj lahko opira na armado, katero je na zelo zviti način znal privabiti in jo prikleniti k sebi. Pretveza, pod katero je izvršil svoje državni nevarne načrte, je bila bajna potreba pobijati protidinastične intrige in zarote radikalcev. Toda to je le pesek v oči, kajti iz dobrih treh četrtin prebivalstva obstoječa radikalna stranka je imela do sedaj še vedno več dinastičnega čuta, kakor pa ga ima sedanji prvi srbski vladar Milan. Pač pa preti sedaj nevarnost, da se zgodi kaj takega, ker je Milan sam dal v to povod. Poleg tega so razmere mej Srbijo in Bolgarijo precej napete in ne samo Rusija je na nedvomljiv način pokazala svojo nezadovoljnost, marveč tudi Avstrija, kot smo že omenili, je pokazala, da nima ničesar opraviti s takim kaljivcem miru in reda. Ako meni Milan, da bo s svojo politiko ustregel Avstriji, se zelo moti. Milan in vsi njegovi naj bodo prepričani, da se sosednje države z veliko pozornostjo zanimajo za najno-

vejše dogodke na balkanskem polotoku, toda le vsled tega, da pravočasno posežejo vmes in odstranijo vse, kar bi moglo kaliti javni mir in red mej malimi državicami na tem polotoku.

Položaj v Perziji vzbuja veliko pozornost evropske diplomacije, posebno pa Anglije, ker se nadeja, da ji tudi na perzijskih tleh zori pšenica. Škoduje pa seveda tako stanje največ le ondolnemu prebivalstvu. Zgodovina zadnjih dogodkov, ki so provzročili sedanje razmere, je nastopna. Sedanji šah Muzafer-Eddin je takoj po nastopu vlade kanclerja in svetovalce umorjenega očeta odstranil in imenoval nove močje, kateri so pa popolno brez vsakih izkušenj in zmožnostij. Glavno njihovo delo obstoji v tem, da so zapravili vse nakupičene zaklade, v pokritje državnih stroškov pa naložili prebivalstvu ogromen davek, ki ga je potisnil v splošno bedo. Umevno je, da se je ljudstvo konečno uprlo takemu počenjanju. Na strani ljudstva pa je tudi sin umrlega šaha Zulj-sultan ter ondolna duhovščina, ki zahtevata od sedanjega perzijskega vladarja, da čim preje uvede temeljite preosnove v korist prebivalstva. Te prilike pa niso zamudili mešetarski Angleži, ki sedaj prav spretno obračajo vodo na svoj mlin in z netenjem vstaje pridobivajo ljudstvo na svojo stran. Morda se jim tudi posreči.

Cerkveni letopis.

Povodom bisernice sv. Očeta ni bilo posebnih slavnostij v Rimu. K sv. maši, katero je bral v dvorani Loggia, dovoljen je bil vstop odposlancem katoliških društev in zastopnikom župnij mesta Rima, vsega vkup kakih 3000 osebam. Ko so prinesli sv. Očeta na nosilnici, so ga navzoči burno pozdravljali. Sv. maša pričela se je ob 1/4 9. uri. Peli so pevci sikstinske kapele. Papež je na to z močnim glasom podelil papežev blagoslov ter pustil navzoče k svojemu prestolu da se mu poklonijo. Ko so ga ob 1/4 11. uri odnesli iz dvorane, so ga zopet viharo pozdravljali. Zdravje sv. Očeta je bilo prav izborno.

Pri tej priliki je došlo sv. Očetu tudi več darov od kronanih glav. Turški sultan podaril mu je prstan z izvanredno dragim kamenom, španjska kraljica-vladarica dragocen zlat kelih, okrašen z dragimi kameni, predsednik francoske ljudovlade šest jako finih Sévres-vaz, naš presvitli cesar pa je poslal sv. Očetu skrinjico s 50.000 gld. v zlatu. Severoamerikanski škofje poklonili so mu majhen križec v vrednosti 112.500 gld. Došlo je sv. Očetu iz vseh krajev sveta obilo adres in čestitk, tudi mnogo mest je bilo razsvitljenih. V Rimu pripravljajo večje slavlje za 20 letnico papeževanja (20. febr. t. l.) Pred Leonom XIII. sedelo je na prestolu sv. Petra 262 papežev, a samo

11 jih je dopolnilo 20 let papeževanja. Še redkejši pa so med papeži bisernomašniki; zadnji je bil Benedikt XIV., ki je umrl l. 1758 star 83 let. Ni ga pa še bilo papeža, ki bi bil ob enem obhajal bisernico in 20 letnico papeževanja. Zato se nam obetajo prihodnji mesec velike slovesnosti po celim katoliškem svetu in upati je, da tudi naše mesto tedaj ne ostane tako strašno mrzlo, kakor je bilo ob bisernici sv. Očeta.

Malo pred Božičem prišel je v Rim glavnik kurdistanskega plemena Gelon Benjamin po imenu, h kongregaciji propagande prosit duhovnikov in katoliških šol za svoj rod, ki šteje blizu 3000 duš. Držijo se še nestorijanstva, a žele postati katoliki. Glavar sam je že katolik. Ker so v zadnjem času protestanti vznemirjali njegove podložne, ni se zbal daljnega pota v Rim, da osebno poprosi pomoči zanje. Propaganda naročila je takoj apostolskemu delegatu Mezopotamije, da čim preje ustreže glavarjevi želji. Vidi se, da prizadevanja Leona ozir vshoda vendar le niso brez vspeha.

Karmeličani zidali si bodo na Dunaju (Döbling) nov samostan in cerkev. Upajo, da bodo v dveh letih že gotovi z zidanjem. Dunaju bo to velika pomoč, ker mestu manjka cerkva.

Znameniti arhivar vatikanske knjižnice, dominikanec p. Denifle, imenovan je dopisujočim udom francoske družbe »Academie des Inscriptions et Belles-Lettres«. S tem so pomaknili priprostega dominikanca v zbor prvih francoskih učenjakov. Zaslužil si je to čast p. Denifle s svojimi velikanskimi deli o zgodovini pariškega vseučilišča. P. Denifle je Avstrijec, rojen l. 1844 v Imstu na Tirolskem.

Lord Salisbury poklical bo kardinala Vaughana v gosposko zbornico (house of lords). To je pač znamenje, da so Anglikanci odložili precej svoje nestrpnosti do katoličanov.

Škof v Munkacs-u na Ogorskem izdal je pastirsko pismo, v katerem pozivlja duhovščino, naj se krepko postavi proti silovitemu razširjanju socijalnodemokratskih nauk. Pozvala ga je k temu koraku ogerska vlada sama, tista vlada, ki je brezverstvo proglasila postavnim.

Sedaj pa še nekaj statistike. Kongregacija propagande izdala je izkaz, iz katerega je razvidno, kako da se je pomnožilo število katoličanov od l. 1800 pa do l. 1895.

Naraslo je število katoličanov

Na Nemškem (Lotarin-

gija in Alzacija vsteto) od 6,000.000 na 18,000.000	
v Švici	350.000 » 1,400.000
v Turčiji	631.000 » 1,398.475
v Indiji	475.000 » 1,892.337
v Kini	187.000 » 670.000
v Zedinjenih državah . .	61.000 » 10,000.000
v Kanadi	120.000 » 2,500.000
na Antilih	119.000 » 450.000
v Avstraliji in Novi Zelandiji	2.800 » 2,350.000
v Afriki	47.000 » 3,200.000
na Angleškem in Škotskem	120.000 » 1,820.000
na Holandskem	350.000 » 1,660.000
na Ruskem (izvzemši Poljsko)	20.000 » 3,335.000

V teh misijonskih pokrajinah, ki deloma imajo urejene hierarhije ali je vsaj početkom tega stoletja niso imele, bilo je leta 1800 katolikov 8,482.000, l. 1895 pa 48,675.812; prirastek znaša tedaj 40,193.012.

Tedenski koledar.

Nedelja, 16. januarija: 2. po razgl. Gospodovem; evan.: O ženitnini v Kani Galilejski. Jan. 2. — Ponedeljek, 17. januarija: Anton pušč. — Torek, 18. januarija: Sv. Petra stol v Rimu. — Sreda, 19. januarija: Kanut, Marij in dr. mm. — Četrtek, 20. januarija: Fabijan in Boštijan, mm. — Petek, 21. januv.: Neža m. — Sobota, 22. januarija: Vincencij in Anastazij, mm. — Lunin spremin: Mlaj 22. januarija ob 8. uri 23 minut zjutraj. — Solnce izide 20. jan. ob 7. uri 41 m., zaide pa ob 4. uri 42 minut.

Dnevne novice.

[V Ljubljani, 15. januarija.

(Za vzajemno delo!) »Narod« nadaljuje pričetno »rodoljubno delo«. Otvoril je vse zatvornice

kraj velike ceste in o onih velikih, boječih, sentimentalnih očeh . . .

Premočen sem bil popolnoma. Zdaj pa zdaj mi je kanila mrzla kaplja za tilnik in zdrhnila počasi po hrbtu, da me je zazebló po vsem telesu. Bilo je čisto tema, a snežilo je še vedno; na obraz in čelo so mi padale velike, mokre snežinke. Utrujenosti nisem čutil nikake; samo lena gorkota mi je legla na ude in trepalnice so postale težke in zaspane.

Gostilniška okna so bila razsvetljena in iz nje so se čuli veseli, razposajeni glasovi. Pred vrati sta stala dva moža in hlapec je ravno napregal. Ko sem vstopil, zagledal sem same znane obraze. Komí iz vaške prodajalnice si je oblačil suknjo, smejal se na ves glas in kazal pri tem vrsto svetlih, belih zob. Videlo se je, da je pripovedoval nekaj zanimivega, kar je nedavno sam doživel in pri čemur je igral kakoršnokoli posebno ulogo. Njegov prijatelj, urar, je slonel ob mizi in stiskal brado v ovratnik, da se je videl samó veliki, ploščati nos. Njegove majhne, uljudne oči so se zadovoljno smehljale, kakor bi hotele vsak hip pritrjevati:

»Da, ti si pravi, to se mora reči!«

V sobi je bilo še par drugih ljudi iz vasi, vsi že napravljeni na odhod, in dvoje deklet, — natakariči ali dekli; stopili sta gotovo še nedavno v službo, ker ju nisem poznal. Med vsemi temi ljudmi pa je ostala ona, ki sem jo nekda poljuboval; smejala se je in poslušala komijevo anekdoto; kakor se je videlo, obračal se je tudi on v prvi vrsti nanjo.

»Ah, glej! Vas pa dolgo časa ni bilo tukaj! Kako se Vam godi?«

Nekaj zopernega, mrzlega je leglo na moje srce. To je bil tisti čut odtujenja in osamljenosti, ki mi je dušil tam zunaj v mestu ves dolgi čas. Videl sem na njenem obrazu in na njenih očeh in slišal iz njenega glasu:

»Midva nimava ničesar skupnega, midva sva si tuja in neznana; to je samo uljudnost, — ne išči tu ničesar . . .«

Ničesar nisem imel iskati, ne pri nji in ne pri vseh teh drugih.

»Če hočete, peljite se z nami, prostora je dovolj in pot je precej slaba; do Dovja je še celo uro.«

Prisedel sem h komiju. Blebetal je vso pot.

»Da, vidite . . . ali si morete predstavljati lepše oči? Imenitna punica . . . Pa to so skrivnosti . . .«

Urar je polglasno haljal za ovratnikom.

»Da, ti si pravi; to se mora reči!«

In jaz sem mislil na svoj dom, na svoj oddaljeni, oddaljeni dom.

Med temi ljudmi sem bil tujec, »katerega ni treba ljubiti,« katerega se nagovori samo tako mimogredé.

Spoznal sem, da jaz nisem imel nikakega doma več.

Spoznal sem z grozo ta dom, o katerem sem sanjal in po komur sem hrepenel, ta dom je bila preteklost. In izginjal je vedno dalje v daljavo in vsak trenotek je postajal lepši in jasnejši.

surovosti, laži in obrekovanja svojih znanih so-trudnikov — v čast in blagor slovenskemu narodu! Rekel je, da hoče zaslišati svoje somišljenike, naj povedo svoje mnenje o stvari — toda s čim se pečajo zadevni »dopisi«, ki so pa večinoma skovani v uredništvu »Naroda« samega? Obseg teh dopisov ni nego surovo, podlo, na »najlepše čase« kranjskega razpora spominjajoče zabavljanje zoper katoliško-narodno stranko. Mi nočemo slediti »Narodu« na to polje. Mi konstatujemo, da odkar je pravna akcija v teku, nismo zapisali zle besede zoper narodno stranko — in to bi morali storiti, če bi hoteli polemizovati zoper nezmislne »Narodove« ozir. njegovih »dopisnikov« obtožbe proti katoliško-narodni stranki. Kajti naravno je, da bi v tem slučaju morali dokazovati, da razpora iz vsega početka ni bila kriva naša stranka (kar jej »Narod« sedaj vsak dan očita) in dokazovati bi morali, kedo da je razpora v resnici kriv. Dokazovati bi morali, da je katoliško narodna stranka bila vedno le v defenzivi. Toda, kedor resno želi z nasprotnikom spraviti se, ne zabavlja proti njemu. Katoliško-narodna stranka iskreno želi spraviti se z narodno stranko, radi tega je ne napadamo, radi tega ne rekriminujemo. V tistem hipu, ko je dr. Šusteršič v svojem znanem govoru izgovoril besedo: Pozabimo, kar je bilo! — razumevali smo, da je do sprave priti mogoče le tedaj, če se ne zadira vedno v skelečo rano našega narodnega telesa, če se ne vzbuja vedno tistih bolestin čutov grenkosti, ki jih imamo v srcu tu in ondi, če se spominjamo britkih prizorov brezobzirnega mejsebojnega boja.

To smo imeli in imamo vedno pred očmi in zato se mirno puščamo obsipati s psovskami, lažmi, obrekovanjem in surovostjo »Narodove« klike. Habeat sibi! So pač ljudje, ki od prepira in surovosti — nekateri politično, drugi tudi financijsko — živijo. Tudi Slovenci imamo svoje Wolfe, Schönererje, Iro-te in jednake ljudi. Ali naj pa takiljudje ovirajo resno delo rodoljubov? To ne sme biti, tega slovenski narod ne sme dopuščati in ne bode dopustil, če se zaveda samega sebe! — Prihodnja seja deželnega zbora je pred durmi — drugega sestanka delegatov obeh slovenskih strank do danes še ni bilo. Schwegel lahko spi — dne 18. januarja našel bode še vedno isti prizor v deželni zbornici, ki njegovemu srcu tako dobro dé: razdvojenе Slovence! — Toda to nas ne sme plašiti. Klub narodne stranke še ni izrekel svoje sodbe, očitno, ker se mu odločilno vprašanje »za spravo ali proti spravi« do danes še predložilo ni. — Kadar se mu bode to osodno vprašanje predložilo, ne bode mogel drugače reči, nego da! — Saj v klubu narodne stranke razun jednega ali dveh ne sedijo možje, ki so v katerikoli dotiki z »Narodovimi« »dopisi«. Klub narodne stranke pa tudi dobro ve, da je smešno, če »Narod« vedno in vedno pisari o »kapitulaciji« narodne stranke. Kedo je zahteval kapitulacijo? Naj »Narod« to pové! Klub narodne stranke in tudi oseba, koje glasilo je »Slov. Narod«, dobro vé, da so konkretni predpogoji za spravo danes taki, da o kaki kapitulaciji narodne stranke ni govora, da pa seveda za skupno dobro treba žrtev od obeh strani. Pri vsem tem nam pa je v zadoščenje, ko dobivamo od raznih strani tudi iz vrst svojih dosedanjih domačih političnih nasprotnikov izjave, v katerih s trpkimi besedami obsojajo brezvestno herostratstvo, katero zadnji čas popolno na svojo roko uganja glavni voditelj »Slov. Naroda« dr. Tavčar po svojem listu, pobijajoč z najpodlejšimi sredstvi vsak poskus za vzajemno delo proti skupnemu sovražniku! —

(Za skupno delo.) Zadnja »Soča« piše: Drž. poslanci kranjski in prvaki obeh strank so imeli že več posvetovanj, kako naj bi se dosegla — sprava. Zdaj se bodo vršila posvetovanja v odborih obeh strank. — Mi rotimo kranjske rodoljube, naj bi opustili osebnosti in se sporazumeli za vse glavne akcije, katere obmejni Slovenci z vso pravico pričakujemo iz središča Slovenije, ako hoče res to biti! — »Narod« priobčuje glasove pro in contra iz ljudstva. Prvi članek contra jako obžalujemo, da je izšel. Vsekakor pa bi se moral člankar podpisati, da bi vedeli, koliko važnosti mu je pripisovati, ker ni vsejedno, ali ga

je spisal n. pr. g. dr. Tavčar ali kak ljubljanski kovač. — Dovolili bi si še opomnjo, da veliko je resnic, katerih ne kaže obešati na veliki zvon. — V ponedeljek je »Narod« priobčil dopis s Primorskega tudi proti spravi. Čuden dopis!

(Čujte! Čujte!) Naravno je, da je surovi napad »Naroda« na državnega poslanca dr. Šusteršiča zbudil splošno ogorčenost pri vseh poštenih ljudeh obeh slov. strank. Zato se včerajšnji »Narod« že nekoliko umika. Zanimivo je pa vedeti, kdo da je tisti »ljublanski meščan«, ki si je privoščil navedeni surovi pamflet zoper g. dr. Šusteršiča. Zanesljiva priča nam potrjuje, da ta »meščan« ni nihče drugi, nego tista oseba, koje glasilo je »Slovenski Narod«! Res, lepo to!

(Štajerski deželni zbor) je imel včeraj peto sejo, v kateri so bili predloženi že omenjeni predlogi poslanca Reiterja glede prisilnega škropljenja vinogradov, poslanca Wagnerja glede pristojbin za mrliske ogleda, barona Rokitsanskega glede ustanovitve dežel. zaklada za slučaj elementarnih nezgod, poročili deželnega odbora o ustanovitvi deželne gospodarske srednje šole in premembe deželnega volilnega reda; predlog poslanca Wagnerja glede mlinarskega obrata. V odsek za premembo lovskega zakona je bil izmed slovenskih poslancev izvoljen I. Vošnjak, v odsek za preskrbo revnih otrok posl. Žičkar. Poslanec grof Kottulinsky, dr. Kokoschinegg in tovariši predlagajo, naj vlada prekliče jezikovni naredbi za Češko in Moravsko.

(† Beneficijat Lovro Rožman.) Iz Šenčurja se nam z dne 14. januarja piše: Naš blagi gospod Lovro Rožman, beneficijat v Hrastju, je danes ob polu 9. uri zjutraj sicer dolgo časa bolehen, a nenadoma umrl. Rojen 7. avgusta na Lužah, župnija St. Jurij pri Kranju, je bil posvečen v mašnika dne 25. julija 1858. Služil je za kapelana v Št. Janžu, v Loškem Potoku, v Starem Trgu pri Poljanah, v Dolenji Vasi, pri Fari v Stari Loki in kot ekspozit mnogo let v Žabnici. Leta 1893 stopil je v pokoj in bival v Hrastju, v rojstni fari do smrti. Bil je narodnjak stare korenine; res poštenjak, vzgleden, učen, pobožen, darežljiv duhoven. Bil je bogat dobrih del, za katere je, upamo, že prejel plačilo. Pogreb bo v nedeljo popoldne ob 3. uri v St. Juriju. Naj v miru počiva blaga duša.

(Dar.) Cesar podaril je društvu gospa krščanske ljubezni v Ljubljani 500 goldinarjev za popravo poškodovane društvene hiše.

(Vedno lepše!) Čuje se, da bo skriptorjem ljubljanske licealne knjižnice imenovan dr. Goltsch, zloglasni pangerman in nemški nacionallec najhujšega pruskega kalibra, ki v svojih pesmih vedno opeva nerešeni »Alldeutschland«! Če pomislimo, da je že kustos Stefan nemškega mišljenja in da je dovolj sposobnih Slovencev za kustoso mesto prosilo in jih zopet prosi za mesto skriptorjevo, in če dalje pomislimo, kako imenitne važnosti v kulturnem pogledu je baš licealna knjižnica in kako jo nepravno nje uradništvo spravi kar čez noč lahko v nam nasprotni tir — tedaj moramo odločno protestovati proti tisti birokratski samovolji, ki pri nas kar na svojo roko pri vsaki priliki skuša samo take ljudi naprej potisniti, o katerih ve, da bodo pospeševali — germanizacijo. Če je res, da se od naše vlade protežira Goltsch, tedaj bi bila dolžnost našega deželnega zbora, da se tam malo pojasni ta stvar.

(Pregledovanje železniške proge) V ponedeljek se vrši pregledovanje železniške proge od Trebnjega skozi Mirno, na Št. Rupert in Mokronog do Tržišča. Tega obhoda se vdeleže poleg koncesijonarjev zastopniki žel. ministerstva, dež. vlade, dež. odbora, in vse kaže, da bo ta okraj kmalu dobil železnico, od katere je pričakovati, da bo pospeševala promet in gospodarski napredek. Dozdaj je stal izvoz pridelkov do železnice skoro tretjino vrednosti blaga. Le to je želeti, da bo železniška proga res tako izvedena, da bo na splošno korist in ne na korist posameznikom.

(Osobna vest.) Pri volitvi načelnika in njega namestnika okrajnega cestnega odbora za sodnijski okraj Zatičino bil je voljen Ivan Kristan, c. kr. poštar v Št. Vidu pri Zatičini, načelnikom in Ivan Škerbinc, nadučitelj v Višnji gori, njega namestnikom.

(Imenovanja pri pošti) Poštnimi oficijali bili so imenovani poštni asistentje: Peter Kobav in Josip Loy za Trst, Kancijan Happacher za Pazin, Adalbert Šiffrer za Tržič in Karol Gaspari za Opatijo.

(Resolucija.) Občinski odbor občine Trojane najodločneje obsoja obstrukcijo v zadnjem državnem zboru in obžaluje, da se je vsled obstrukcije zaprečilo vsako delo na gospodarskem polju. Pozdravlja solidarnost državnoborske večine in želi iskreno, da bi se dosegla sprava med Slovenci v blagor dežele Kranjske in celokupnega slovenskega naroda.

(Javno predavanje) priredi »Slov. kršč. soc. delavska zveza v Ljubljani« v četrtek 20. t. m. ob 7. uri zvečer v veliki dvorani »Katoliškega Doma« na Turjaškem trgu. Predava drž. poslanec č. gosp. dr. Jan. Ev. Krek o našem pravu in združni organizaciji. Po predavanju prost razgovor o stvari.

(Promocija.) Danes je bil na vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem prava gospod Ivan M. Hribar, avskultant pri deželnem sodišču v Ljubljani.

(Iz Sore.) Ker podpisanemu kakor mnogim drugim ni bilo mogoče osebno posloviti se od odhajajočega gosp. župnika Fr. Porenta, dovoljeno mi bodi, da to storim tem potom, izrekajoč preblagemu gospodu najlepšo zahvalo za ves trud in trpljenje v dolgi dobi 17 let, vzlasti pri grajenju farne cerkve, ki ga je stala toliko skrbi in požrtvovalnosti. Ime Vaše ostane Vam v čast mej nami nepozabno in trdno kakor nova cerkev. Bog vsegamogočni Vam bodi plačnik za vso Vašo očetovsko ljubezen. Na mnoga leta!

Sorški faran Kuralt.

(Shod pod Sv. Jurjem nad Zagorjem.) »Klerikalci«, ki si upajo sklicati javen shod v naši bližini? Pustimo pod hruško sklican shod, če tudi ima priti govornik-osrečevalec iz samega Dunaja, in hura dve uri daleč nad predrznega sovraga! To je bil bojni klic naših mokračev pretečeno nedeljo dopoldne. In marširala je vsa »strašna« vojska »mit Maus und Mann, Kind und Kegel« v slabem vremenu in blatni cesti dve uri daleč. Na čelu ponosno stopa »general Čobal«, za njim pa »njegovi« z glavami po konci, češ, danes bomo pa »ajmoht do dna pojedli«. (Zagorski »ajmoht« ne more biti ravno preslab, ker gredo demokraciji jednako sestradani čedi kužkov dve uri daleč za njim. Stavec.) Strese se ves Sv. Jurij pri njihovem prihodu; niti strelci na hribu ne upajo zažgati topičev. Strašna vojska že pride do topliške restavracije že kar cmakaje z jezikom po ajmohtu, pa — ubogi želodec — ne enega ajmohta tu, in restavracija jednako trdnjavi zaprta. Prvo presenečenje, in »maslo« tistega zagorskega ajmohtarja, ki je bil v prav tistem času še »general brez vojske«, kakor se je ljubilo iz zagorskega kapelana nekomu ponorčevati, ki je že pozabil, da imajo naši navado tudi k popoldanski službi božji hoditi. Temu se pač ni čuditi, ako se pomisli, da Čobal vse shode pod hruško prav ob 2. uri popoldne napoveduje, da tako ljudi še bolj od cerkve odvrača. »General brez vojske« je bil res nekoliko v zadregi; toda ko se je pri cerkvi vsa truma, ki je bila pri litanijah, njega oklenila in pogumno stopala proti »socijem«, bila je zadrega (!) pri kraji. Upadati je začel mokračem še bolj pogum, a našim rasti, ko prikoraka po dolini doli druga truma vrlih, še nepokvarjenih Čemšeniških kmetov s priljubljenim g. župnikom Zelnikom in kaplanom Plantaričem. In marsikateri si je na tistem želel, da bi ostal v Zagorji »pod hruško«, ko je gledal kmete iz Sv. Ožbalta, St. Gotharda, Kolovrata, St. Lamberta in Sv. Gore. »Se homo udarili za predsedništvo«, omenja nek mokrač, ko je videl, da so še v večini. »Se ne bo potreba, ker še iz Ljubljane pride«; no in če bi se, se vas tudi ne bojimo. Ko se pripeljejo gospodje iz Ljubljane, zagrmeli so topiči, kar je bilo jako neprijetno za »socije«, katerim smo odkazali dolni del velike dvorane. Dr. Krekov govor napravil je velikanski utis na vse pametne poslušalce, Čobalovi so se pa obnašali jednako kužku, ki zacvili, ako mu stopiš na rep. Posebno neprijetno je moralo biti zanje, ko je Čobala pobil z lastnim orožjem. Čobal je trdil, da Krek laže, ako to govori. Krek pa jasno dokaže resnico svoje trditve, in neresnico Čobalovo. »Sodite toraj, kdo je lažnik, jaz ali Čobal?« In Mišel jo je moral

požreti, da si je bila to velika kost v ajmohtu. Gorko je tudi potipal »sodruge«, ko jim je iz njihovih vslikov, katerih pa ne moremo zapisati, dokazal njihovo »visoko stopinjo omike«. O Čobalovem odgovoru je škoda zgubljati čas in črnilo. Bilo je pravo »čobljanje«, kakoršno je že »pod hruško« cenjenim sodrugom premleval on in Zadnik. oba sta se pa naučila od Kristana, ta pa je iz judovskih »cajtung« pobral. Naveličali so se ga poslušati celo sodrugi, ker pa niso smeli oditi, so se nekateri kratkočasili v gostilniški sobi. Veliko kmetov ni moglo prenašati več teh neslanostij, drugi so pa naravnost zahtevali, da se mu vzame beseda in »doli, ven z njim«, ker oni niso prišli poslušati »plačanega zagorskega postopača«, ampak svoje poslance. In le zagorskemu kapelanu, s katerim se gotovo posebno dobro ne razumeta, se ima zahvaliti, da ni romal po zraku ven Čobal z njegovimi, kar bi bili vsi zaslužili in kar bi se bilo zgodilo gotovo krščanskim, socialistom v takem položaji. Dvomimo, da bo pri drugi taki priložnosti potrpežljivost kmetov prenesla predrznost zagorskih mokračev, posebno Čobalovo, kateremu so se kmetje začeli iz vsega grla smejati, ko jim je začel kvāsiti, da jim bo on pomagal. »Pomaga naj knapom, kateri ga že več let rede in plačujejo, dasi sami stradajo«. Čobal je mej drugim tudi govoril in rekel: V socialni demokraciji je rešitev. Čudim se, da se nekateri delavci morejo oklepati in uplaševati denar društvom, ki nimajo družega namena, kot da delajo po leti v lepem vremenu izlete. Njihove glave v uniformah stopajo ponosno naprej in se postavljajo po svetu, pa dobro jedo in pijo, delavci-društveniki pa zadej lačni capljajo »To pa na naše Sokole leti«, oglasi se kaplan Škerjanec. »Da na Sokole, odgovori Čobal«. Kaj pa to pomenja? Saj pri volitvah ste si še stiskali roke! »Ni res! Lažeš!« vpila je neka baba dr. Kreku. Potipa jo neki kmet: »Zate seveda ni res, ker si zapravila grunt«. In pozneje je pripomnil isti kmet, da opaza, da se le zapravlivi kmetje oklepajo socialne demokracije. Naravno, ker se vesele na delitev. Slučajno je bil na shodu pričujoč nek razumen in pošten kmet z Gorenjskega, brat navzočega duhovnika. »Veš kaj, rajši bi pa videl, da si misijonar doli med afriškimi divjaki, ki ljudi žro, kot pa med temi d« Jih ne smeš tako hudo soditi. En par je res hudobnih, in nekaj tacihi najdeš povsodi; velika večina pa je še dobra in se oklepajo zapeljivcev, ker jim obetajo izboljšanje in zlate gradove. Počasi pa bodo že uvideli, da so njihove »zmolzne krave, in vojeni za nos«. Za konec omenjam, da so se ti zapeljanci pač kesali, da so capljali lačni in žejni in blato mešali tako daleč. In res! Pomaga naj Čobal najpred rudarjem, zboljša žalosten položaj in tako spolni tisoč svojih obljub, potem naj hodi med kmete. »Drugič smo ga že pokidali« menila sta se dva »cenjena sodruga«, slišal jih je pa Ajmohtar.

(Nagla smrt.) V Gorjah pri Cerknem so 12. t. m. zjutraj v sobi našli mrtva Janeza Močnika in njegovo ženo, sestro preč. g. dr. Fr. Sedeja, dvornega kapelana na Dunaju. Pozno na večer je pršel mož iz semnja domov. Kdo je ventil zaprl, se ne more določiti. Otroka v zibeli so našli še živega.

(Samomor.) V četrtek ob 1. uri popoldne so našli na cesti proti Rožniku truplo Naceta Kodermana, hlapca pri gospodu Medicu, cerkovniku pri sv. Kristofu, s prestreljeno glavo. Vzrok samomoru je doslej še neznan.

(S Krasa) 13. jan. [Izv. dop.] Poslednja nelaskava okrožnica bivšega c. kr. namestnika Rinaldini in cesarjeva 50 letnica se začneja. Bivši Slovanom v Primorju skrajno nenaklonjeni vitez Rinaldini, kakor priča vse njegovo 8 letno vladanje v Primorju in Istri, je razposlal z dné 12. dec. l. l. št. 25.991/VII 1897, gospodom predsednikom vseh c. kr. okr. šolskih svetov v Gorici in Rovinju in mestnega magistrata v Trstu, okrožnico potom c. kr. zadevnih glavarstev, katero je tudi pisec tega te dni v roke dobil. Ista se v prevodu glasi doslovno: »Na v jesen l. l. k orožnim vajam v Trst vvrstene nadomestne rezerviste pešpolka baron Jurij (Georg) Waldstätten št. 97* se

* Ta polk št. 97 ima rožnoročca našila in bele gumb; pešpolk št. 81 Janez bar. Waldstätten pa karminaročca našila in bele gumb. Temu je naborni okraj Igla, onemu (97.) pa Trst. Pis.

je stavila vrsta vprašanj, namreč: 1. Kako se glasi ime Njegovega veličanstva cesarja in Nj. veličanstva cesarice? 2. Kdo je bil Radetzky? 3. Kdo je bil nadvojvoda Albreht? 4. H kateri državi spada Istra? 5. Naj se navede ime kake zmagovalne bitke Avstrije. Dočim je večina vedela odgovoriti na vprašanje po imenu Nj. veličanstva, je bilo znatno število takih, ki niso poznali imena Nj. veličanstva cesarice, in le mal del je vedel odgovoriti na vprašanje, kdo je bil Radetzky in kdo nadvojvoda Albreht. Neznatno število rezervistov ni znalo povedati, h kateri državi spada Istra in razmerno malo jih je znalo navesti ime zmagovalne bitke Avstrije. Ako je temu neznanju na gorenja vprašanja deloma kriva ta okoliščina, da veliko rezervistov ni obiskovalo nobene šole, torej so nevedši čitanju in pisanju, vtegne pač vender pri mnogih ta nevednost izhajati od tod, da tisti niso po končani vsakdanji šoli dovolj, kakor se gré, obiskovali nadaljevalnega izobraževalnega tečaja. Torej se omenjenim šolskim oblastim vnovič dolžnost nalaga, naj poskrbijo zato, da obiskujejo vsi šolodolžni otroci vsakdanjo šolo, kjer se takšna nahaja, kakor tudi nadaljevalni izobraževalni tečaj, da se ono, kar se je v vsakdanji šoli naučilo, vtrdi in da bode v trajno lastnino učencev za življenje. — Trst, 12. decembra 1897. C. kr. namestnik: Rinaldini s. r. a. — Iskreno bi bilo želeli, da bi se ta nedostatek in tolika sramotna nevednost prav natančno preiskala, kajti isti pešpolk št. 97, čegar bivši imejitelj je bil razkralj Milan, se nabira po vsem Primorju iz treh narodnostij: Slovencev, Hrvatov in Italijanov, oziroma Furlanov. Dalje naj bi se preiskovalo, katere narodnosti vojaki so bolj nevedni in iz kakega vzroka; kajti vrli g. Spinčič, drž. poslanec, je deloma to nekoliko že v državnem zboru pojasnil, kajti nad 15 000 šolodolžnih isterskih slovenskih in hrvaških otrok nima nobene šole, mnogo italijanskih za slovanske otroke polasčujočih šol pa je brez koristi in v dinastičnem smislu, zlasti one, koje »Lega nazionale« vzdržuje, naravnost škodljivih. Reči se sploh mora, da isti dosednji vladni zistem v Primorju je vsem tem in enakim nedostatom sam mnogo kriv, ko pusti Italijanom prosto roko v zatiranju lojanega življa slovenskega in hrvaškega v vsem javnem življenju in da Avstrija še zdaj neče spoznavati načina, po katerem bi se gojilo pravo avstrijsko domoljubje po vsem avstrijsko-ilirskem Primorju. Manjšina Italijanov ima večino poslanskih mandator, a večina pa manjšino istih. Da slovensko-hrvaško učiteljstvo goji dinastični in avstrijski čut v srcih svojih učencev, je brezdvomno, a drugo vprašanje je, kako ga gojijo mnogi italijanski in »Legini« učitelji, ki silijo slovanske otroke ob verske in domoljubne čute pripraviti. Tu je treba radikalne premembe vsega vladnega zistema v Primorju, vse šole je treba postaviti na jedino pravo pedagogično podlago maternega jezika; tudi vsebino laških šolskih knjig bi se moralo pregledati in v marsičem nedostatke istih popraviti. Naj zavlada povsodi le enakopravnost, kakor nas jo tudi krščanska vera uči, pa ne bo treba slišati takšne sramotne graje od strani vojaških oblasti, kakor stoji v omenjeni okrožnici. Z dobro in pravično voljo se zamore tudi temučasoma v okom priti. Novi namestnik ima tu hvaležen študij, ki je vreden vsega uvaževanja in priporočila, ako se sploh hoče, da ne poplavi »Irredenta« s svojimi nakanami še z ostalega zvestega Primorja in da se ne bo moglo kdaj reči, kakor so neki rekli l. 1859 Lombardi c. kr. namestniku, ki jih je nagovarjal k zvestobi Avstrije: »Troppo tardi!« — Kip pokojnega junaka bar. A. Čehovina je v toliko v modelu iz gipsa v Gorici že dodelan, da se ga bo moglo kmalu začeti izklesavati v marmor, kar pa je res zelo umetno in trudapolno delo. Tudi prostor pred rojstno hišo, kjer ima biti slovesno odkrit in postavljen, se ravnokar vravnjuje in tudi cesta do njega je v delu. To bo pač impozantna slavnost na slavo petdesetletnice našega ljubljene cesarja, kakoršne bodo redkokje, a tem znameniteja bo to zato, ker se bo vršila v istem Primorju na slovenskih tleh, tik kranjske meje, katera nenasitna in silodržna »Irredenta« za »Italia unita« zahteva. Pa ne boš dal Jaka! — Kajti: »Hrast se omaja in hrib, Slovenca zvestoba ne gane.«

(Cimentiranje in precimentiranje tehtnic.) utežev in mer, katere rabijo trgovci in obrtniki, treba

pregledati in one tehtnice in uteže, ki so bili leta 1895 cementirani, ter vse mere s cementno znamko iz leta 1894 dati takoj meroizkušniku, da jih precimentira. Kršenje dotičnega postavnega določila zapade ostri globi.

(Izlet v Zagorje ob Savi) priredi jutri 16. t. m. odbor »Slovenske krščanskosocialne delavske zveze« iz Ljubljane. Udeležniki se odpeljejo z vlakom ob 2. uri 52 min. popoldne. Vožnja velja v III. razredu 1 gld. 75 kr. za tja in nazaj. Gostje dobro došli. — Odbor.

(Iz Rima) 9. januarija. Tudi na praznik sv. Treh kraljev je dovolil papež Leon XIII., da se je udeležilo njegove sv. maše prav mnogo vernikov raznih narodnostij, dokaz, da mu tudi naporno novoletno delo s slavnostmi bisernice ni omajalo rahlega zdravja. Po maši je papež vse navzoče vsprejel v avdijenci. Praznik sv. Treh kraljev se v Rimu v cerkvi sv. Andreja della Valle prav slovesno obhaja s celo osmino, posebno zadnjih petdeset let, po prizadevanju ustanovitelja družbe misijonov, Vinc. Pallottija. To praznovanje Razglašnja Gospodovega v Rimu je zato zanimivo, ker se pri tem vrste razni jeziki, razni obredi, tako ima tukaj ta praznik značaj verske izjave vseh narodov. Vsaki dan se obhajajo cerkvene slovesnosti v cerkvi sv. Andreja, danes po latinskem, jutri zopet po kakem vzhodnem obredu. Pri teh obredih azistujejo kleriki raznih cerkvenih zavodov v Rimu. Tu se vrste Maroniti, Syrci, Kaldejci, Grki, Bolgari in letos so se jim pridružili tudi Rusini, katerim je uprav v minulemu letu oskrbel Leon XIII. poseben zavod. Tudi cerkveni govori se govoré v raznih jezikih, letos so govori italijanski, francoski, španski, angleški, nemški in rusinski. Po govoru je vselej blagoslov, to opravi vsaki dan kak kardinal. Ob teh slovesnostih vzlasti mnogo molijo za združitev razkolnih cerkva. — Rimski list »Analecta Ecclesiastica« poroča glede posebnih pravic, podeljenih školom (facultates speciales), da v prihodnje te pravice niso navezane na osebo, marveč na službo, da se smejo prenesti pro tempore et in terminis concessionis, recimo za čas, ko je školi brez škofa, ali ako pride novi škof. Te pravice se smejo prenesti do one dobe, za katero so podeljene. Tudi troški in takse za pridobitev takih pravic so se zmanjšale.

(Nova domača kiparska tvrdka) se je, kakor naznanja inserat v današnji naši številki, ustanovila v Novem Mestu na Dolenjskem. Lastnika gg. Anton Rovšek in Fran Cibe sta vrla strokovnjaka. G. Anton Rovšek je brat znanih domačih umetnikov bratov Rovškov. Nadejamo se, da bode čestita duhovščina podpirala nujno pošteno domače delo. Strogo se držimo gesla: Svoji k svojim!

* * *

(Sejmi po Slovenskem od 17. do 22. januv.) Na Kranjskem: 17. v Kotredežu, Železnikih, na Uncu, Brezovici, v Cerkljah in Novi Vasi na Blokah; 18. v Novem Mestu; 20. v Kamniku, na Dovjem in v Kočevju; 21. v Višnji Gori; 22. v Vrhpolju pri Vipavi. — Na Slovenskem Štajerskem: 17. v Kapeli pri Brežicah in v Pletrčah; 20. pri Sv. Andražu, v Arnuži in Vrenskagorci; 21. na Teharjih; 22. v Št. Ilju in Mozirju. — Na Koroškem: 17. v St. Vidu.

Društva.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Škofji Loki) uljudno vabi k veselici, katera bo v nedeljo 16. januarija t. l. v društvenih prostorih. — Vspored: 1. Dav. Jenko: »Naprej zastave Slave«, igra na citre M. K. 2. F. Abt: »Sveta noč«, poje zbor. 3. —č—: »V katakombah«, deklamacija. 4. »Sijaj, sijaj, solnce«, harmoniziral F. Ferjančič. 5. Prašinger: »Veneč koroških pesmij«, igra na citre M. K. 6. Hubad: »Narodne«, za moški zbor, harmoniziral J. Hafner. 7. A. Hajdrich: »Lahko noč«, poje zbor. 8. Schubert: »Podoknica«, igra na citre M. 9. »Vsak po svoje«. Igrokaz iz rokodelskega življenja v treh prizorih. 10. Prosta zabava. — Začne se točno ob 7. uri zvečer. — Za vstop plačajo udje po 10 kr., neudje po 20 kr.

Načelnistvo.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju došla so poslednji čas sledeča darila: Slovenec na Dunaju, ki ne želi biti imenovan, pristopil je društvu kot ustanovnik s petdeset goldinarji — želeč, da mnogo rojakov pristopi prepotrebemu društvu kot ustanovniki o prihodnji vladarske petdesetletnice Nj. V. cesarja. Na Du-

naju so dalje darovali: P. n. gg. državni poslanci: Dr. Ivan Krek, 6 gld.; grof Coronini-Kronberg, kanonik Lambert Einspieler, dr. Andrej Ferjančič, dr. Anton Gregorič (društven ustanovnik), Josip Kušar, Vilj. Pfeifer (društven ustanovnik), Fr. Povše, dr. Ivan Susteršič, dr. Ign. Zitnik, po pet gld. Dr. Lavoslav Gregorec, vit. Berks, župnik Jos. Ziekar, po tri gld. — Na Dunaju so dalje darovali: Gospa dr. Marija Primožičeva, c. kr. prof. soproga gosp. Al. Kremžar, mag. svetnik, Jos. Stritar, c. kr. profesor, dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik, dr. Al. Homan, dvorni in sodni odvetnik, Ivan Luzar, višji revident južne železnice, po pet gld. Dr. Janko Hočevar, not. kandidat, deset gld. Peter Hlačar, nad. ofic. sev. zah. žel., tri gld. Anton Koželj, vzgojevalec (društven ustanovnik), 2 gld. Dr. Anton Primožič eden gld. G. Jarnej Andrejka, c. in kr. rit. mojster Nj. Vel. arcijerske garde, tri gld. V Kamniku so darovali: Gz. Ivan Murnik, veleposestnik, Jos. Orel, trgovec, po pet gld., v. g. Ivan Oblak, kanonik in dekan, 2 gld. V Ljubljani gg.: Dr. Val. Krisper, odvetnik, 1 gld., dr. Andrej Kuhar, not. kand., 1 gld., Anton Krejčič, 50 novč. V Ljutomeru: G. dr. Franca Rosina, odvetnik, dež. poslanec, pet gld., gg. Ivan Franke, c. kr. profesor v Ljubljani in dr. Ed. Volčič, c. kr. sod. tajnik v Novem mestu po 50 novč. Gosp. Tono Flis, knjigovodja na Vrdu pri Vrhniki je društvu poslal 19 gld. 50 novč., katere so darovali: Gospa Marija Kotnik, veleposestnica na Vrdu, pet gld.; gg. Gabriel Jelovšek, dež. poslanec in Josip Lenarčič, tovarnar in dež. poslanec, po tri gld.; gg. M. Bril, trgovec in Anton Flis, knjigovodja, po dva gld.; gg. C. Komotar, c. kr. notar, Ivan Gruden, c. kr. davkar v p., gospa Frančiška Korenčan, krčmarica, g. Bogdan Kobal, c. kr. dež. sodni svetnik, po eden gld.; g. dr. Furlan, c. kr. sodni pristav, 50 novč. — Vsem plemenitim darovalkam in blagim darovalcem bodi za vsak dar najiskrenejša zahvala! V treh mesecih (okt., nov., dec.) oglasilo se je 50 revnih velikosolcev za podporo; podpore je prejelo — 48 dijakov! — Vsak, kdor more, naj daruje za bedne mlade rojake v tujem mestu. Vsak dar bode hvaležno prevzel društveni blaginjak v. g. Frančišek Jančar, monsieur, papeški častni komornik, župnik nemškega vit. reda, Dunaj, L., Singerstrasse 7.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo. Gosp. A. Jamnik, župnik v Sorici, 7 gl. 50 kr. — G. Mih. Koželj iz Podkraja 5 gld. — Neimenovana dobrotnica 12 gld. — Gosp. Ant. Verbaj, župnik iz Kamne Gorice, 2 gld. — G. Jan. Meršolj, župni upravitelj v Preski, 3 gld. — Gosp. Fr. Porenta župnik v Križah, 5 gld. — G. M. Križaj, župnik v Premu, 5 gld. — Gosp. Avg. Turk, župnik na Koroški Beli, 5 gld. namestu venca na grob svojega bivšega župnika J. Oblaka. — Č. gosp. Iv. Zorec, nadžupnik v Mengšu, mesto venca na grob pok. župnika J. Oblaka 8 gld.

Za katoliški sklad: G. M. Koželj iz Podkraja 5 gld.

Za Detoljuba: G. A. Jamnik iz Sorice 1 gld.

Za delavski dom: G. Fr. Jeršič, župnik v p. v Št. Jurju, 2 gld.

Za kruhe svet. Antona: Neimenovan 5 gld.

Za Salezijance: G. M. Koželj iz Podkraja 5 gld. — Gosp. M. Tavčar iz Žužemberka 10 gld.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 15. januarija. Pred državnim sodiščem se je danes razpravljala pritožba volilcev iz Spodnje in Zgornje Ložnice in Vrbja, pripadajoč k trški občini Žalec, katere so pri zadnji državnozborni volitvi izbrisali iz imenika trških občanov žalskih ter jih priklopili kmetskemu volilnemu okraju. Vsled tega kakor znano je zmagal nemški nacionalec Pommer. Pritožnike je zagovarjal odvetnik dr. Dečko ter dokazoval, da že od pamtveka pripadajo imenovane tri vasi k trgu ter da ravno tako plačujejo trške davke kakor drugi tržani, da jim torej ni odrekati enakih pravic z drugimi tržani. Odlok drž. sodišča se razglasi v ponedeljek.

Dunaj, 15. januarija. „Fremdenblatt“ poroča, da se dogovori mej vlado in moravskimi zastopniki ne vrše pred koncem januarija.

Dunaj, 15. januarija. Pri dopolnilni volitvi za deželni zbor je bil v 8. okraju za veliko večino izvoljen krščanski socialista dr. Weisskirchner proti nemškemu nacionalcu Höldu.

Praga, 15. januarija. Sinoči so tu imeli češki antisemiti številno obiskano shod v češkem antisemitskem društvu. Govorniki so povdarjali, da treba dosledno izvajati vse posledice antisemitskega programa ter delovati v gospodarskem oziru po geslu: Kupujte le pri somišljenikih! Čehi, ženite se le s Čehinjami. Vsled napadov na žide je končno komisar shod razpustil.

Brno, 15. januarija. Poročila nemških listov, da je Gautsch odložil posvetovanja s češko-moravskimi poslanci na poznejši čas, so neresnična, ker sploh še ni bil določen noben rok. Posvetovanja se prično koncem januarija. Jednako so prezgodnja poročila glede vladnih propozicij nasproti moravskim Čehom, ker o tem ni bilo še nobenega govora.

Zagreb, 15. jan. Kakih 500 korakov od Elizabetinega mosta je našel železn. čuvaj dve kmečki osebi, ki sta ležali na tleh v krvi z velikimi zevajočimi ranami na glavah. Prepeljali so ju v bolnico, kjer sta, ne da bi se bili zavedli, umrli v malo trenutkih. Prvi, moški, je star kakih 40, ženska pa kakih 30 let. Zločinca dosedaj še niso zasledili, upajo pa, da se to kmalu zgodi.

Reka, 15. januarija. Novoimenovani reški guverner grof Szapary je včeraj oficijelno nastopil svojo službo.

Budimpešta, 15. jan. Magnatska zbornica je v današnji seji z vsemi proti jednemu glasu vsprejela načrt zakona glede nagodbenega provizorija ter podelila vladi absolutorij.

Budimpešta, 15. januarija. V bihački občini so se uprli kmetje davčnim izterjevalcem, ki so nepostavnim potom izterjevali zaostale davke. Orožniki in vojaštvo so zatrli upor. Uvedla se je preiskava.

Pariz, 15. januarija. Pet do šeststo dijakov se je zbralo pred redakcijo lista „Aurore“, zažgalo več listov s pismom Zole na predsednika Faure, ter Zolo zasramovali na vse možne načine ter klicali: Proč z židom!

Pariz, 15. januarija. Nemškemu poslaniku grofu Münster je podelil predsednik Faure veliki križ častne legije.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Ura	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
14	9. zvečer	753.1	0.4	sr. svzh.	jasno	
15	7. zjutraj	753.0	-4.3	sl. svzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	751.7	-2.0	"	megla	

Srednja večerajšnja temperatura 2.1°, za 4.7° nad normalno.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec (Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, istakot tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradeo, dne 2. februarja 1897.

Provincijal

brat Emanuel Leitner.

nadzdravnik.

232 100—85

Oddati je troje lepih stanovanj

v Trubarjevi ulici št. 2 pri sv. Jakoba mostu, obstoječih iz treh sob, oziroma jedna soba z vsemi pritliklinami takoj ali pa s prvim svečanom. — Istotako je oddati ondi tudi

dvoje prav lepih prodajalnic.

Več se poizvé ravno tam.

38 1

Kanarčki.

Fini pristni harški žlahtni žvrgolivci.

837 10-6

(Echte Harzer Kanarienvogel.)

razpošiljam s povzetjem po 4, 5, 6 in 8 gld. jednega, v osmih dneh poskusnje ga tudi zamenjam; samice istega rodu po 1 gld., s čopico po 1 gld. 50 kr. Jamčim za vrednost in živi dohod. Pri vprašanjih prosim pismeno znamko priložiti.

Srečko Tomažič,

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 33.

Trgovina v najem!

Pod jako ugodnimi pogoji se poštenemu in množnemu človeku daje v najem trgovina z mešaním blagom in najboljso kupčijo ter z vso zalogo blaga vred.

Kraj je na deželi. Denarjev je takoj treba 3 do 4000 gld., drugo na obroke.

Pismene ponudbe naj se do 1. februarja t. l. pošiljajo upravnistvu „Slovenca“.

20 3—3

VABILO

na

VI. občni zbor

„vzajemno - podpornega društva

v Ljubljani

35 1—1

registr. zadruga z omejením jamstvom“

ki bode

v ponedeljek dne 31. jan. 1898 ob 4. uri pop.

v društveni pisarni Kongresni trg 17.

Dnevni red:

1. Nagovor načelnika.
2. Odobrenje zapisnika V. občnega zbora z dne 9. marca 1897.
3. Volitev dveh overovalcev zapisnika o VI. občnem zboru.
4. Poročilo uradnega vodje o računskem zaključku za leto 1897.
5. Dopolnilna volitev članov ravnateljstva.
6. Volitev nadzorovalnega sveta in namestnikov.
7. Snučajnosti.

V Ljubljani 15. januarja 1898.

Ravnateljstvo.

Opazka: Na podlagi § 21 društ. pravil je občni zbor sklepčen, ako je zastopan deseti del članov. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, vršil se bode drugi občni zbor dne 17. februarja 1898 po ravno istem dnevnem redu in ob isti uri, ter se bode sklepalo ne gledé na število zastopanih deležev.

Voliti bode 9 članov ravnateljstva in sicer 7 v smislu § 26 in dveh namestu umrlih gg. dr. Viktor Suppan-a in Ferdinand Kozak-a. Člani, ki izstopijo, so gg. Malenšek Martin, Mrak Matija, Peterca Franc, Povše Franc, Sušnik Ivan, Stegnar Feliks in dr. Zitnik Ignacij.

VABILO

na

29 1—1

OBČNI ZBOR,

okrajne posojilnice v Radečah

ki se bode vršil

dne 20. januarja t. l. ob 9. uri dopoldne

v veliki dvorani g. Petričeve (Martinkove) gostilne v Radečah.

Dnevni red:

1. Poročilo o računskem zaključku l. 1897.
2. Odobrenje razdelitev čistega dobička po nasvetu skupne seje odbora in nadzorništva z dne 3. januarja 1898.
3. Volitev novega upravnega odbora in nadzorništva.
4. Eventuelni predlogi.

Vloge obrestujejo se po 4½ %. — Posojila dajejo se proti 5½ %. — Vsaki delež iznaša 12 gld.

Uradna pisarna je v Radečah v hiši št. 67 (g. Jakoba Rižner). Uradni dnevi bodo počenši s 1. februarjem 1898 vsako nedeljo, vsaki četrtek in vsaki sestanek dan v Radečah ob 8. do 12. ure dopoldne.

Katol. Bukvarna v Ljubljani priporoča:

Koledar katol. tiskovnega društva

za l. 1898, namenjen zlasti slovenski duhovščini, obsega tudi „imenik učencev“ za več ko 400 šolarjev. Neudom stane lepo vezan gld. 1.20.

Premišljevanja o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa za vse dneve celega leta. — Spisal o. Brunon Vercurryse, duhovnik D. J.; preložili lavantinski bogoslovci. — I. zvezek (od 1. prosinca do 30. rožnika) velja broš 1 gld 50 kr., po pošti 10 kr. več. — Drugi del izide okoli Velike noči.

Preč. duhovščini vljudo priporočam svojo delavnico za

slikarstvo na steklu,

zlasti za izdelovanje cerkvenih oken z ometno slikarjo

Ed. Stuhl

v Gradcu,

Annenstrasse 35.

Najboljša pri-

čala in pohvale

za izvršena dela

razpošiljam na

zahtevo.

500—25 52

Alojzij Večaj

izdelovalec pečij iz glinastih snovij
v Ljubljani, Opekarska cesta 61
preje Igriške ulice 15 2
priporoča lepo svojo zalogo

raznovrstnih pečij

od najpreprostejših do najfinišnih, raznobarvne: ružave, zelene, bele, pri naročilih pa tudi drugačne barve. V zalogi ima tudi kahljice za štedilnike, sploh razne glinaste izdelke.

Za svoje delo jamči leto dni. Cene so najnižje.

Staropreizkušeno dijet. kosmet. sredstvo (vrihalno) za okrepčavo in utrjenje žil in mišic človeškega telesa.

Kwizdov fluid

Znamka: kača (hrilolaški fluid). Z uspehom ga rabijo hrilolazci, bleiklisti in jahači, da se utrdijo in okrepčajo po dolgem naporu. — Cena steklenice 1 gld., pol steklenice 60 kr. Pristen se dobiva v vseh lekarnah. Glavno zalogo ima okrožna lekarna v Korneuburgu pri Dunaju.

114 19 G

Na prodaj je

dvonadstropna hiša v Ljubljani

popolnoma na novo predelana in popravljena, stoji sredi mesta z zelo ugodno lego. V hiši nahaja se že več let stara, renomirana gostilna, katero obrt kupec lahko s 1 majem t. l. prevzame. 6000 do 8000 gld. plačati bi bilo takoj, ostanek kupnine prepusti se kupecu pod zelo ugodnimi pogoji.

Pojasnila daje iz prijaznosti upravnistvo «Slov. Naroda».

27 3-1

HERBABNY-jev

podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup.

Ta 28 let z največjim uspehom rabljeni prsi sirup raztaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, razstopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

725 20-3

Cena steklenice je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. (Polsteklenic ni.)

Prosimo, da se vedno izrecno zahteva Herbabny-jev apneno-železni sirup. Kot znak izvora se nahaja v steklu in na zamašku ime „Herbabny“ vtisnjeno z vzvišenimi črkami in nosi vsaka steklenica poleg stoječega uradno registrovanega znanka, na katera znamenja naj se blagovoli paziti.

239 2 Osrednje skladišče:

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“ VII, 1, Kaiserstrasse 73 in 75.

V zalogi skoro v vseh lekarnah na Dunaju in v krono vinah.

Sveži

pustni krofi

se dobé pri

Jakobu Zalazniku

na Starem trgu. 17 2-2

Sidro

Liniment. Capsici compos.

231 5 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstno bolečine olajšujoča mazilo je dobili posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 707 39-13

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Naznanilo.

„Južno-štajerska hranilnica“ v Celji obrestuje hranilne vloge kakor dosedaj tudi od novega leta 1898 naprej po

4 odstotke,

ne da bi odtegovala rentni davek.

Nevzdignjene obresti pripisujejo se vsakega prvega prosinca in prvega malega srpana h kapitalu.

843 9-6

Ravnateljstvo.

Oddati je 25 3-2

dvoje lepih stanovanj

na Karlovski cesti št. 24.

obstoječih iz dveh sob z vsemi pritliklinami, takoj ali pa s prvim svečanom. Več se poizve pri lastnici Tereziji Omejc, ravno tam.

Otvoritev gostilne.

Zahvaljujoč se za dosedanje zaupanje naznanjava svojim čl. gostem in slavnemu občinstvu sploh, da sva se s svojo gostilno preselila

na Turjaški trg št. 1

v novo hišo „Katoliške družbe“.

Točiva izvrstna ter pristna dolenjska, štajarska in istrjanska vina, pa znano Kozlerjevo cesarsko pivo. Vsakeas postrževa z okusnimi, gorkimi in miznimi jedmi.

Na razpolago imava tudi snažno uravnane sôbe za prenočevanje.

V mnogoštevilnem obisku se priporočava

784 24-9

Andrej in Ana Zalar.

Domača umetnost!

Podobarski i pozlatarski ateljé

Andrej Rovšek

v Ljubljani Kolodvorske ulice 32-34

se priporoča prečast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v naročila na izdelovanje

oltarjev

iz lesa v poljubnem slogu,

kipov

in svetniških soh iz gipsa, kamna, lesa in drugih itd.

Oltarne skupine

iz različnega materiala

Blagorodnemu gospodu Andreju Rovšek-u, podobarju in pozlatarju

v Ljubljani.

Altar, ki ste ga naredili za podružno cerkev v Lučih, župnije Zálinske, je prav lepo in trpežno delo, katero dela svojemu mojstru vso čast. Altar ne naredi samo v obče na gledalca prav prijetnega utisa, ampak so tudi posamezni deli pravilno, natančno in trpežno izdelani.

Zalina, dne 1. avgusta 1897.

505 52-25

Josip Novak, župnik.

Novo ustanovljena in novourejena domača stavbinska in umetna steklarija

trvdke

503 18

Avg. Agnola v Ljubljani

Dunajska cesta 9, poleg „Figovec“

ise priporoča prečast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v naročila za izdelovanje

cerkvenih oken in vrat vdelenih s katedralnim steklom ali s svinčnem obrobjenim belim ali barvenim steklom,

s steklom z umetno slikarijo

vse strokovnjaško dobro, zagajeno in trpežno izvršeno v lastni delavnici, od najpreprostejšega do najfinišnega dela — Ob enem opozarja na lepo svojo zalogo vsakovrstnega

steklarskega blaga

kot so: porcelanasti predmeti, zrcala, steklo v ploščah, svetilke, podobice, okviri za podobice itd.

Prevzema vsa

stavbinska steklarska dela

in popravlja po najnižji ceni.

Dragotin Pečenko,

mizarski mojster v Ljubljani, Rimska cesta 10,

ujudno naznanja prečast. duhovščini in slav. občinstvu, da je pričel samostojno izvrševati

572 20-19

mizarski obrt.

Ob enem se priporoča najtopleje v naročila na vsakovrstna stavbinska in pohištvena mizarska dela, katera bode izvrševal povsem natančno iz dobro osušenega mehkega in trdega lesa po dobremu delu primerni ceni.

Delavnica kleparskih, ključarskih,

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice

dve po 793 9

iz kositarja 12, 15, 18, 20 gld., iz medenine

22, 24, 28, 32 gld., iz topaka 40, 50 gld.,

obhajilne svetilnice

iz kositarja po 2 gld., iz medenine po 5, 8, 10 gld.

pušice z zvončki

za pobiranje miloščine, iz kositarja po 1-50 gld., iz medenine 5 gld.

štedilna železna ognjišča

vsa železna in tudi razna za vzdati.

!!Pokrivanje zvonikov!!

Barvanje zvonikov

napeljevanje strešnih žlebov in strelododov.

Razne želez. ograje, vrata, omrežja za pokopališča id.

S kritevjo zvonikov prevzema ob enem tudi tesarska dela.

kovino-tiskarskih, stavbenih in galanterijskih del.

V lekarni se tudi dobiva: Pristno francosko žganje v originalnih steklenicah po 60 in 40 kr., med. konjak, med. malaga, najboljša, vse po najnižjih cenah. Železnato kineško vino, sagrađa vino (odvajajoče) itd.

Splošno priznan je kina-železnati malaga

kot dijetetično, krepujoče in kri tvoreče zdravilno sredstvo, priporočljivo krvi primanjkujočim otrokom, ženskim, rekonvalescentom, sploh slabotnim osebam; Steklenica gld. 1-80, pol stekl. gld. 1-

Prireja se v kemično farmacevtskem laboratoriju

lekarne „pri zlatem orlu“

J. Svobode nasl. (Mardetschlaeger) v Ljubljani

kateri naj se dološiljajo naročila. Ondi dobé se tudi vsa homöopatična zdravila.

Pojasnila na v lekarniško stroko spadajoča vprašanja dajo se radovoljno in brezplačno.

54 52-52

IVAN KREGAR

izdelovatelj cerkvenega orodja in posode

v Ljubljani, Poljanska cesta 8, poleg Alojzijevejšca

priporoča se prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom v najnatlačnejše izdelovanje

monštranc, ciborijev, kelihov, tabernakljev, svečnikov, lestencev, križev itd.

784 11

iz najboljših kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni.

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča velečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu

čebelno-voščene sveče

za cerkev, procesije in pogrebe,

gospodom trgovcem 838 10-8

voščene zvitke in med

za prodajo v škafih po 15, 20, 40 kg težkih prav po ceni. — Za čebelarje

izvrstni garantirani pitaneec

v škafih po 5 kg, a kg 50 in 60 kr., škafja 30 kr., pošilja se po pošti proti povzetju ali predplačilu.

Dobiva se med v satovji in pitaneec v škafih po 20—40 kg prav po ceni.

Za birmo, Božič, Miklavža itd. prodaja raznovrstno medenino na debelo in drobno.

Zaloga in prodaja

brinja in brinjevoa

liter gld 1'20, medeno žganje liter 1 gld., vse je lastni izdelek.

Kupuje tudi vsaki čas med v panjih, sodčkih, kakor tudi vosek in suho satovje po kolikor mogoče visoki ceni.

Za obila naročila se toplo priporoča in zagotavlja točno in pošteno postrežbo

Oroslav Dolencec

svečar in lehtar, trgovina z medom i voskom, Ljubljana, Wolfove ulice 10.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge po

4 odstotke

brez odbitka novega rentnega davka.

34 3-1

Ravnokar je izšla:

16 3-2

„Zgodovina župnij v dekaniji Kranj“.

Spisal **Jožef Lavtižar.**

Prvi zvezek: **Kranj.**

V Ljubljani 1898.

Založil pisatelj. — Tiskala „Katoliška Tiskarna“.

50 strani v veliki osmerki. — Cena 30 krajc.

Stanovanje,

obstoječe iz treh sob in z vsemi pritliklinami, ter porabo vrta, nasproti bodočega sodnijskega poslopja, **se odda s 1. majem t. l. v najem.**

Natančneje se izve pri g. Jenko-tu, pekovskem mojstru v Ljubljani, Marije Terezije cesta šte. 5.

22 2

Naznanilo.

37 3-1

Prvo ljubljansko uradniško konsumno društvo, reg. zad. z o. p., mora dopolniti

službo prodajalca

s 1. dnem marca t. l.

Prosilci, zmožni obeh deželnih jezikov, kateri morejo tudi kavcijo položiti, blagovolijo naj svoje prošnje s priloženimi spričevali omenjenemu društvu namudoma doposlati.

Natančna pojasnila zvedo se v društveni pisarni, Krojaške ulice št. 8, I. nadstropje.

Kdor gospodov lastnikov kónj spomladi potrebuje lepo, angleško

konjsko opravo s komatom

ali krasno, ogersko

konjsko juker-opravo,

naj se kar obrne na podpisanega in si tako naroči.

Ravnotam je bogata zaloga izgotovljenih prodajalniških in drugih konjskih oprav. Popolna jahalna oprava za civiliste in vojake, sedla, uzde, brzde itd., kakor tudi vsi v to stroko spadajoči predmeti.

Velika zaloga bičev, ločnih bičev, jahalnih palic in jahalnih bičev, tudi s srebrnimi okovi.

Kdor bi potreboval za potovanje močnih, lepih kovčegov ali torbic, naj si že sedaj naroči in se taki na zahtevo tudi pri meni izdeljujejo.

Za gospode tovarnarje in posestnike mlinov priporočam močna jermena za stroje iz najboljšega ljubljanskega in inozemskega usnja, katero imam vedno v zalogi.

P. n. občinstvo opozarjam, da sem v desetih letih v prvih dunajskih in budimpeštanskih tovarnah in delavnicah pridobil si toliko izkušenj, da zamorem takoj z vsakim tekmovalci, tako da ni nikomur potrebno finih stvari si naročevati za drag denar od drugod, ker se take stvari dobé pri meni ceneje ter bolj elegantno in bolje izdelane, ker je pri meni vse ročno delo.

Vse poprave sedel, jermenov, torbic in galanterije iz usnja se izvrše naglo in ceno. — Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Pričakujoč prav obilnih naročil in nalogov, bilježim velespoštovanjem

Fran Primožič, jermenar,

Sv. Petra cesta št. 34, Ljubljana.

33 15-1

Dobiva se povsod.

C 745 36-9

Sarg's Kalodont

Naibolje in najceneje sredstvo za čiščenje zob.

Domača tvrdka!

Podobarska delavnica Antona Rovška in Frana Cibra v Novem Mestu,

Ljubljanska cesta (prej Gospodske ulice) šte. 42 pri vhodu z glavnega trga.

Prečistim cerkvenim predstojništvom udano naznanjava, da sva dne 15. januarja t. l. otvorila v Novem Mestu

podobarsko delavnico,

katero si dovoljujeva tem potom priporočati.

Ker sva se v strokovni šoli za lesno industrijo v Ljubljani in na potovanju po Švedskem, Nemškem, Ogorskem in Slavoniji strokovno temeljito izobrazila, mogla bodeva izvrševati umetniško dovršena dela.

Priporočava se za izvrševanje vsakovrstnih

umetniško dovršenih oltarjev

od lesa, v poljubnem slogu, kipov in svetniških soh od gipsa, ali lesenih, spovednic, klečal, lec, mistijskih, poljskih in raznih razpel, svetih križevih potov itd.

Oltarne skupine od gipsa ali lesa

izvršujeva kar najnatančneje po pravilih plastike, istotako križeva pota iz iste tvarine.

Sprejemava tudi popravila starih del.

Cene so nizke, primerne ukusnemu, natančnemu delu.

Odličnim spoštovanjem

Anton Rovšek in Fran Ciber.

36 1-1

Svoji k svojim!

Dunajska borza.

Dne 14. januarja.

Skupni državni dolg v notah	103	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	35	"
Avstrijska zlatna renta 4%	121	"	75	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	102	"	75	"
Ogerska zlatna renta 4%	121	"	10	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	"	60	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	937	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	357	"	25	"
London vista	120	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	"	85	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov (napoleondor)	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	40	"
C. kr. cekini	5	"	69	"

Dne 14. januarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	162	gld.	25	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161	"	—	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	119	"	25	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	"	65	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140	"	25	"
Dunavske vravnave srečke 5%	128	"	65	"
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109	"	—	"
Posojilo goriškega mesta	112	"	50	"
4% kranjsko deželno posojilo	98	"	29	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	50	"
Priporitetne obveznice državne železnice	224	"	50	"
" " južne železnice 3%	183	"	40	"
" " južne železnice 5%	129	"	25	"
" " dolenskih železnice 4%	99	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	197	gld.	75	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	"	30	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	—	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	80	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161	"	50	"
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3450	"	—	"
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	426	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	81	"	75	"
Splošna avstrijska stavbinska družba	108	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	144	"	35	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168	"	—	"
Papirnih rubljev 100	127	"	63	"

S 1. januarjem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“

XXXVI. leto.

Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij.

Brezplačni privržek

„Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega za-
znamek vseh izžrebanih srečk.

Naročuje se najprimerneje s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštah uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzeile 10.

2 gld. 60

celoletna naročnina.